

nagyobb siker, mely alkalommal a berlini lapok a legteljesebb elismerés hangján emlékeztek meg Montagh Ilona természetes, kifejező beszédéről, megkapó játékaról, nemes hangjáról és kiváló ének tudásáról. Ezután a színház tagja lett. Utána a berlini Komische Oper szerződtette, mint ilyen 1919. jan. havában a drezdai Central Theaterben vendégszerepelt.

Montague Glass, amerikai író. Nálunk is bemutatott színműve: »Pollak és Wollak« (»Pollatsh and Perlmutter«), boh. 3 felv. Ford. Gábor Andor. Bem. 1915. jan. 2. Magyar Színház.

Montbars (mónbár), francia színész, a párizsi Palais Royal kómikusa, sz. 1847-ben, megh. 1882. okt. havában. Magyar születésű volt, családi neve Kalitovics Sándor.

Montecchi (Montekki) és **Capuletti** (Kapuletti). Shakespeare »Romeo és Juliá«-jában előforduló két ellenséges veronai család neve. Innen két ellenséges pártról szokták mondani.

Montecchi (Montekki) és **Capuletti** (Kapuletti)-párt. Opera. Zenéjét szerzette Bellini Vincenzó. Szövegét írta Romani. Ford. Szerdahelyi József. Bem. 1837. nov. 28. Nemzeti Színház. (Romeo: Schödelné, Julia: Éder Lujza.)

Montenouvo Albert herceg 1884-ben a szombathelyi színház segélyezésére három éven át 200 frtot adományozott.

Monti Miksa, színész, sz. 1859. ápr. 11-én, Sopronban. Atyja kereskedő volt. Gänsbacher és Grün nevű énekköztánál tanult, majd 1884-ben Pozsonyban lépett színpadra és u. a. évben a bécsi Ander Wien-színház tagja lett. 1886—88-ban a budapesti német színház, majd a bécsi Carl-színház tagja. 1890-től Reichenberg, Linz, Brünn színpadjain működik. 1893-ban Hamburgba szerződött. 1897—1899-es években a drezdai Tivoli-színház vezetője, azután berlini színigazgató lett és a Theater des Westens-t vezette. (1910.) Egy év után a Neues Theater igazgatója.

Moór Anna (alsó-óri), úttörő színésznő, az első magyar színtársulat hősnője, sz. 1773-ban, megh. 1841 május 27-én, Vörösváron, Pest m. 1790-ben tagja volt Kelemen László színtársulatának és az első előadaskor a Simai Kristóf »Igazházi«-jában (okt. 25.) már fellépett és nyomban szépségével és tehetségével hódította; mikor a magyar társulat 1792. máj. 5-én újra játszhatott, a legnagyobb sikert M. aratta, mint drámai hősnő. A közönség igen megbecsülte. Ez időben történt, hogy egy »Nagy Hazafi« esztendőnként annak számára, »ki magát a fejér személyek közül szorgalmasan igyekezete által jobban kimutatná«, 100 frt jutalmat tűzött ki; a színházi főigazgató ezt a jutalomdíjat rendesen M.-nak juttatta. Ez időben fizetése havi 30 frt volt váltóban. 1793-ban Rehák József fiatal ügyvéd irodát nyitott Pesten és nőül vette M.-t, aki 1796-ig maradt színésznő s ekkor a magánéletbe vonult vissza. A hősi és érzékeny játékokban impozáns megjelenésével, egyszerű, természetes és megindító szavalásával egészen elragadta a nézőt. Mindig jól öltözött a színpadra, jellegzetes és különösen tetszetős volt minden öltözéke, ami akkor nem kicsiség volt, hiszen csaknem naponta más és más darabban játszottak és a színésznők a ruháikat hosszú éjszakákon át, nyomorúságos olajlámpa, legtöbbször fagygyugyertya pisla fénye mellett — maguk varrták. Kazinczy Ferenc is melegen emlékezik meg róla. Följegyzéseiben ezeket olvassuk: »Szava, állása, mozgásai, különösen az a mesteri kéztartás is, csudálást érdemle. Egy angol, ki a szép leányt színen kívül nem látta, s nyelvünket nem értette, soha el nem maradt a játékból és csak azért, hogy nyelvünk modulációját a varázs-leány szájából hallhassa.« Ugyancsak Kazinczy említi, hogy M.-nak szép karja volt és körmeit ünnepélyesebb alkalmakkor megaranyozta. A pesti »jöltévő asszonyi egyesület«-nek is tagja volt. Viszszavonulása azért történt oly korán, mivel az első színtársulatnál Sehy Ferenc színész a kedvesének, Liptay Máriának szerette volna megnyerni az említett jutalomdíjat és pártot szervezett M. ellen, mire M. megszűnt tovább játszani. Midőn férje 1828-ban Vörösvárra, az ujon-